

DBAJ O PRZYRODĘ DRAWIEŃSKIEGO PARKU NARODOWEGO!

Drawieński Park Narodowy
ul. Leśników 2, 73-220 Drawno
tel. 95 768 20 51, fax 95 768 25 10
e-mail: dpn@dpn.pl
www.dpn.pl

Tekst i korekta Magdalena Bylina – Głuchowska
Autorzy zdjęć na okładce: Turyści – M. Gdaniec, Wydra europejska – C. Korkosz
Włosieniczniki -M. Białatko, Zimorodek - K. Chomicz
Tekst: na podstawie operatu do projektu planu ochrony DPN 2013
„Możliwości udostępnienia turystycznego Drawieńskiego Parku Narodowego”, 2013
Nakład 500 egzemplarzy, Drawno 2018
Projekt „Ochrona ekosystemów wodnych Drawieńskiego Parku Narodowego”
POIS.02.04.00-00-0145/16 współfinansowany przez UE ze środków Funduszu Spójności
w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020.

Drawieński Park Narodowy – turystyka przyjazna przyrodzie

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Witamy na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego!

Turystyka kajakowa jest jedną z najpopularniejszych form udostępniania turystycznego Drawieńskiego Parku Narodowego. Od początku istnienia Parku spływ Drawą, ze względu na ochronę zwierząt związanych z rzeką, udostępniany jest corocznie **od 1 stycznia do 15 marca i od 1 lipca do 31 grudnia**. W celu zachowania równowagi pomiędzy turystyką a przyrodą, konieczne było określenie limitu osób korzystających z tej formy wypoczynku. Zgodnie z aktualnie obowiązującymi regulacjami, liczba ta nie może przekroczyć **700 osób** dziennie.

fol. M. Bylina - Gliuchowska

Największym receptorem presji turystycznej są **ptaki**, w tym szczególnie gatunki wodzące swoje młode po tafli wody w okresie maj-lipiec (gągoł, nurogęs, krzyżówka). W dolinie Drawy żyje około ¼ parkowej populacji **gągoła** *Bucephala clangula*. Jednak znaczenie rzeki dla tej populacji jest większe, niż mogłoby się wydawać. Gągoły nad Drawą wyprowadzają znacznie więcej młodych, niż gągoły w innych częściach Parku (prawdopodobnie jest to związane z gnieźdzeniem się w licznych, naturalnych dziuplach w drzewach nad rzeką).

Z obserwacji zachowań ptaków wynika, że obecność człowieka, znacznie zakłóca ich rytm życia, a co za tym idzie - odbiera poczucie bezpieczeństwa. Kiedy zbliża się zagrożenie, samica stara się odciągnąć uwagę obserwatora od młodych, które w tym czasie rozpraszają się i nurkując próbują oddalić się od niebezpieczeństwa i znaleźć schronienie. Właśnie ten popłoch najbardziej dziesiątkuje młode, które często nie potrafią już odnaleźć matki i rodzeństwa.

Udostępnianie rzeki Drawy dla ruchu turystycznego dopiero w lipcu - jest pierwszym terminem, po którym ryzyko strat w lęgach gągoła znacznie spada, ponieważ młode są już większe i bardziej samodzielne.

Odcinek Drawy na terenie Drawieńskiego Parku Narodowego, to również obszar, który upodobały sobie pary lęgowe **zimerodka** *Alcedo atthis*. To także gatunek wrażliwy na antropopresję, czyli ludzką obecność. Szczególne niebezpieczeństwo dotyczy karmiących par lęgowych, które potrzebują spokoju dla łowienia ryb i karmienia piskląt. Stanowiska lęgowe zimerodka są często zlokalizowane na skarpach. Porastające je drzewa, często nachylone na Drawie, bywa, że kończą swój żywot w rzece, a wtedy zamieniają się w naturalną przeszkodę dla kajaków, które trzeba przemieścić. Głośne zachowania ludzi, to poważne zagrożenie dla gniazdujących par.

fol. J. Gancarczyk

fol. K. Chomicz

Drawa, podobnie, jak wszystkie pozostałe rzeki Puszczy Drawskiej, jest też istotną ostoją dla **wydry** *Lutra lutra*. Ten gatunek, podobnie jak **bóbr** *Castor fiber*, jest najbardziej aktywny wieczorem, w nocy oraz o poranku. Warunkiem uniknięcia konfliktu tych gatunków z ruchem kajakowym jest stosowanie się do czasowego udostępniania rzeki Drawy, od godz. 9:00 do 19:00.

fol. C. Korkosz

Płoszone przez masowy ruch kajakowy mogą być również **ryby**, którym zakłóca się żerowanie, co wpływa na ich populację i przeżywalność. Krytyczne jest oddziaływanie masowego ruchu kajakowego w czasie tarła, które odbywa się na zwirowych wypłyeniach i trwa od maja do lipca.

Kolejną formą negatywnego oddziaływania turystyki na środowisko jest wydeptywanie pokrywy glebowej. To z pozoru niewinne i oczywiste działanie, jednak przy uwzględnieniu efektu kumulacji setek turystów korzystających z udostępnienia określonych obszarów Drawieńskiego Parku Narodowego, skutkuje poważnym zagrożeniem jakim są m.in. zmiany w szacie **roślinnej**, zmiany w parametrach fizyczno-chemicznych **gleb**, przyspieszona erozja nadbrzeżnych osuwisk czy skarp.

Niebezpieczne dla szaty roślinnej zboczy dolin przełomowych, bardzo atrakcyjnych również pod względem krajobrazowym, jest także spychanie przez ludzi podczas pokonywania nisz osuwiskowych, luźnego materiału glebowego w dół zboczy. Turyści, omijając te trudne miejsca, niszczą roślinność na dużych powierzchniach zboczy, nierzadko na całej ich wysokości.

Roślinność wodna rzeki Drawy także jest narażona na niszczenie przez ruch kajakowy. **Włosieniczniki**, tworzące na Drawie malownicze łany, pełnią w ekosystemie rzeki bardzo ważną rolę. Wraz z innymi roślinami zanurzonymi w nurcie, tworzą m.in. barierę dla zanieczyszczeń, budują stanowisko rozwoju bezkręgowców wodnych, ułatwiają ukrywanie się narybku. Występowanie tej rośliny świadczy o „dobrym stanie wód”. Dlatego ważne jest to, aby turyści nie wpływali w łany włosieniczników i niewyrywali ich wioślami z dna.

fol. M. Bielatko